

Päevakorrad

Töörühma (või erikomitee), Coreperi ja nõukogu päevakorra (agenda) paneb kokku eesistuja koos nõukogu sekretariaadiga. Liikmesriigid ja komisjon võivad teha ettepanekuid punktide lisamiseks nõukogu, Coreperi ja töörühma päevakorda, kuid eesistuja otsustada on, kas võtta neid arvesse või mitte (täpsemad reeglid on kirjas nõukogu kodukorras). Kõikide nõukogu töötasandite päevakorrad võivad muutuda kuni viimase hetkeni. Päevakorra koostamine ja teema ühe või teise valdkonna ekspertidele otsustamiseks määramine ning küsimuste/arutelu ajastamine on eesistujale lisaks osaluse mõjutamisele üks olulisemaid protseduurilisi viise läbirääkimistulemuse saavutamiseks või suunamiseks. Teine levinud protseduuriline võtte tulemuse saavutamiseks on otsustustasandi muutmise (küsimuse esitamine mõnes teises nõukogus, otsuse viimine kõrgemale/madalamale tasandile või pealinnapõhisest töörühmast Brüsseli-põhisesse ja vastupidi).

Töörühma kohtumiste päevakorrad esitatakse enamasti nädala jooksul enne töörühma toimumist (aga ei tasu heituda, kui päevakord avalikustatakse ka päev enne kohtumise toimumist). Peale sisuliste arutelupunktide on päevakorras kas kirjalikult esitatuna või kokkuleppelise lisapunktina alati AOB-punkt (Any Other Business), mis võimaldab osalejatel kohapeal tõstatada mis tahes vähemolulist teemat, mida päevakorras ei ole. Hea tavana lepib delegatsioon, kes soovib muud küsimust arutada, selle eelnevalt eesistujariigiga kokku ning esitab ka vastava taustamaterjali (nõukogu istungi puhul on taustamaterjali esitamine kohustuslik). AOB-punkte kasutatakse aeg-ajalt ka tundlike teemade arutamiseks, mille kohta ametlikku päevakorrapunkti avada ei soovita.

Coreperi kohtumiste päevakorrad esitatakse kohtumisele eelneva nädala lõpus ning need jagunevad kahte ossa: I punktide all on eelnõud või dokumendid, mille suhtes on töörühma tasandil kokkuleppele jõutud ja mis vajavad Coreperilt ilma aruteluta ametlikku heakskiitu. I punktid esitatakse ministrite nõukogu istungi päevakorda vastuvõtmiseks A-punktidenä (ministrid kiidavad heaks samuti aruteluta). II punktidenä esitatakse ELi õigusaktide eelnõud või dokumendid, mille suhtes töörühm üldjuhul ei ole kokkuleppele jõudnud ning lahenduse otsimine on viidud Coreperi tasandile. Kui Coreperis saavutatakse eelnõu teksti suhtes kokkulepe, esitatakse päevakorrapunkt A-punktina ministritele heakskiitmiseks. Kui oluliste poliitiliste probleemide korral kokkulepet ei saavutata, delegeeritakse lahenduse otsimine ministritele. Juhul kui töörühm on eelnõu Coreperile esitanud poliitilise suunise saamiseks, suunab Coreper küsimuse pärast arutelu tagasi töörühmale arutamiseks või jätkab ise arutelu uute kompromissettepanekute põhjal. Kõik ministrite nõukogus arutelu vajavad teemad on nõukogu päevakorras märgitud kui B-punktid.

Lisaks seadusandlikele eelnõudele korraldatakse ministrite ringis ka poliitilisi arvamuste vahetusi eesistuja pakutud teemadel, mis samuti käivad Coreperist II punktidenä läbi, aga tavaliselt pikemat diskussiooni ei tekita (võetakse praktikas lihtsalt teadmiseks). Kuigi selliste punktide eesmärk võib esmapilgul tunduda üsnagi sarnane, siis arvamuste vahetusi peetakse pigem eelnõu menetluse algfaasis ning poliitilisi mõttevahetusi peetakse siis, kui eelnõu arutelud on nõukogus juba arenenumad ning eesistuja soovib ministritelt küsida poliitilist suunist võimalike kompromissvalikute kohta, näiteks üldise lähenemisviisi ettevalmistamiseks.

Nõukogu istungite esialgsed päevakorrad poolaasta kohta esitab iga eesistuja oma eesistumisperioodi alguses, tuginedes kolme riigi 18 kuu eesistumisprogrammile ehk nn triprogrammile. Nõukogu päevakorra täpsustatud versiooni esitab eesistuja vähemalt kolm nädalat enne nõukogu toimumist ja

selle kinnitab Coreper. Päevakord saadetakse ka liikmesriikide parlamentidele. Nõukogu päevakorda ei panda seadusandlike aktide vastuvõtmist või esimesel lugemisel eelnõu kohta seisukoha võtmist enne kaheksa nädala möödumist eelnõu esitamisest.

Käsiraamatu artikli viimane uuendus 23.10.2024